

снати ресни и краища и копринени тюрбени, съ-
кжси жепкени обшити съ кадефе и сирма, стоятъ на
групи на групи по кафенетата, като пушатъ съ дъл-
ги чибуци и блѣстящи наргелета, мълчеливо на-
блюдаютъ непознатата тѣмъ столица.

Намъ се поиска да поопишимъ тѣзи улични впе-
чатления, какъ живѣе тѣзи тѣща, и ние отидохми
въ една открита гостилница малко по чиста отъ дру-
гитѣ. Драгоманинѣтъ ни сѣдна на една особена мас-
са заржча фденѣе по своя вкусъ, а ние съ жената си
отъ благоразумна осторожность, заржчахми си само
по едно кафе, не искахми да се запознаваме съ тур-
ската гастрономия. Петрѣба даже да се говори за
сочното овче мѣсо, което се пече на шишъ, въ ни-
кой моденъ ресторанъ нѣма да намѣришъ подобенъ
кебабъ да фдешиъ даже въ Парижъ или въ Петер-
бургъ, а ние по опитахми стамболскитѣ ресторани
щото си дигнахми охотата втори пѣтъ въ тѣхъ да
ветхлваме. По цѣли пазари се простиратъ тѣзи
улицы и уличкѣ: тѣщата отъ само себе си се вѣс-
пира по тѣхъ, та сѣди тамъ безъ да се разрежи отъ
сутренѣта до вечерѣта, движи се отъ горѣ на долу
като двойна морска волна.

Человѣкъ съ любопитство глѣда на обичая на
живота на восточнитѣ народи, радва се на тѣзи жи-